

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Otakarem Pochmonem ve věci žalobkyně **PENAM, a.s.**, se sídlem v Brně, Cejl 38, IČ: 46967851, proti žalované **Odborové organizaci ŘIDIČI Martinov**, se sídlem v Ostravě – Martinově, Martinovská 3168/48, adresa pro doručování Ostrava-Poruba, Československého armádního sboru 1303/4, IČ: 22846573, zastoupené Janou O., nar. xxx, bytem xxx, o **určení nezákonnosti stávky,**

takto:

- I. Určuje se, že stávka vyhlášená žalovanou u žalobkyně na den 8.6.2011 a uskutečněna dne 8.6.2011 u žalobkyně v provozovně žalobkyně Pekárna Ostrava-Martinov, na adrese Martinovská 3168/48, 723 00, Ostrava-Martinov, která byla žalovanou oznámená žalobkyni dne 7.6.2011, **je nezákonná.**
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7.061 Kč do tří dnů ode dne právní moci rozhodnutí.
- III. Žalovaná **je povinna** zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě náklady řízení ve výši 708 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

Žalobkyně se domáhala určení nezákonnosti stávky vyhlášené žalovanou žalobkyni na den 8.6.2011 a uskutečněné dne 8.6.2011 u žalobkyně v provozovně žalobkyně Pekárna Ostrava – Martinov, na adrese Martinovská 3168/48, Ostrava – Martinov, s odůvodněním, že dne 7.6.2011 obdržela doporučenou poštovní zásilku nedatovaného písemného sdělení podepsané p. Daliborem Ch., předsedou žalované (dále jen „oznámení o stávce“). Dle obálky písemné zásilky, která obsahovala oznámení o stávce, bylo toto oznámení podáno k poštovní přepravě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb Česká pošta, s.p. v neděli dne 5.6.2011. Obsahem oznámení o stávce je prohlášení, že OO Řidiči Martinov vyhláší v souladu se zákonem č. 2/1991 Sb. o kolektivním vyjednávání stávku s tím, že se bude jednat o dvouhodinovou zatím výstražnou stávku, a to dne 8.6.2011. Po této výstražné stávce bude následovat stávka časově neomezená. Jako důvod stávky žalovaná uvedla, že zaměstnavatel nevyužil výzvy k jednání a odborová organizace neobdržela, ač o to žádala, žádné materiály k jednání. Stávka se uskutečnila dne 8.6.2011 v pekárně a byla organizovaná a vyhlášena žalovanou a zaměstnanci, kteří se ke stávce připojili, byli vesměs zaměstnanci se sjednaným druhem práce „řidič nákladního vozidla“, kteří měli standardní směnu od nočních hodin dne 7.6.2011 na den 8.6.2011, resp. od časných ranních hodin dne 8.6.2011. Stávka se uskutečnila tak, že zaměstnanci, kteří se ke stávce připojili, s naloženým zbožím nevyjeli.

Žalovaná ve výjádření k žalobě navrhovala zamítnutí žalobního návrhu s odůvodněním, že není pravdou, že by žalobkyně nevěděla o připravované stávce. Nelze přehlédnout, že již dne 31.3.2011 svolala zaměstnance a vyhrožovala sankcemi a propuštěním pro účast na stávce či její přípravě. Žalobkyně již dne 10.2.2011 obdržela od žalované návrh kolektivní smlouvy na rok 2011 a mimo verbálních útoků a odmítnutí o něm jednat, se k tomuto žalobkyně nevyjádřila.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26.8.2011 žalobě vyhověl, k odvolání žalované Vrchní soud v Olomouci usnesením č.j. 1Co 39/2012-56 ze dne 29.3.2012 rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení s odůvodněním, že žalovaná nyní tvrdí, že protest zaměstnanců proti počínání žalobkyně při jednání o kolektivní smlouvě proběhl dne 8.6.2010 mimo pracovní dobu zaměstnanců a nešlo proto o stávku. Taková procesní obrana nepodléhá zásadám koncentrace a neúplné apelace v soudním řízení a není ani nepřípustné, že žalovaná tím zcela změnila své dřívější stanovisko. Odvolací soud dospěl k závěru, že nynější procesní obrana žalované totiž odhaluje nezbytnost podrobnějších žalobních skutkových tvrzení a posouzení v to, zda aktivity žalované dne 8.6.2010 lze vůbec považovat za stávku či nikoliv, aby vůbec bylo možno posoudit zákonnost takového počínání. Břemeno tvrzení důkazní povinnosti o tom, že ke stávce došlo, leží na žalobkyni, která tuto povinnost řádně nesplnila a soud jí o těchto nedostatcích nepoučil. Vzhledem k tomu, že je zásadní zabývat se otázkou samotné existence stávky, bude nezbytné žalobkyni poučit a vyzvat k tomu, aby doplnila skutková tvrzení, kteří zaměstnanci se tvrzené stávky měli zúčastnit, zda svůj protest činili v pracovní době, nebo v době svého osobního volna a pokud tak činili mimo pracovní dobu, je potřebné tvrzení o tom, jakým způsobem stávkovou činnost prováděli, k těmto tvrzením navrhnout podstatné důkazy, které soud provede a vyhodnotí, zda šlo vůbec o stávku a případně posoudí její nezákonnost.

Na výzvu krajského soudu reagovala žalobkyně podáním ze dne 2.11.2012, ve kterém uvedla, že stávky se zúčastnily minimálně osoby, které v době stávky byli zaměstnanci žalobkyně a které jsou uvedeny v tabulce č.1 ve sloupci „řidič“ a zaměstnanci, kteří stávkovali ve své pracovní době měli v konkrétním čase, který je v tabulce uveden ve sloupci „plánovaný nástup na směnu“, přistavit nákladní vozidlo k rampě, naložit dle dodacích listů zboží na rozvozní linku (tato činnost obvykle trvá zaměstnanci cca 45 minut) a následně v čase uvedeném ve sloupci „plánovaný čas odjezdu na linku“ vyjet s vozidlem uvedeným ve sloupci „RZ“ na rozvozní linku, jejich číslo je uvedeno ve sloupci „linka“. Stávkující zaměstnanci se dostavovali do práce postupně, před plánovaným časem odjezdu na linku. Dalibor Ch. se dostavil také, ačkoliv v daný den neměl být v práci přítomen, z důvodu čerpání náhradního volna. Následující funkcionáři žalované, kteří byli také stávkujícími zaměstnanci žalobkyně, měli na sobě reflexní vesty s nápisem „stávka“, Dalibor Ch., Tomáš S., Jaroslav M., Jan S., Ladislav N. Následně proběhlo jednání mezi funkcionáři žalované a Václavem Š., ředitelem pekárenské divize, Mgr. Karlem P., personálně-správním ředitelem, Ing. Pavlem D., ředitelem pekárny Ostrava a mezi tím, co probíhalo toto jednání, ostatní stávkující řidiči seděli v místnosti určené pro dispečera dopravy, někteří popíjeli kávu, čekali na další pokyny od funkcionářů žalované a odmítli konat práci, tj. přistavit vozidlo a naložit do nich zboží k rozvozu na rozvozní lince a následně odjet s vozidly na rozvozní linky a rozvést zboží odběratelům. Po jednání funkcionářů a zástupců žalobkyně funkcionáři žádali o ponechání časového prostoru na dobu 1 hodiny, aby se mezi sebou mohli poradit. Stávkujícím zaměstnancům uplynula doba, kdy měli nastoupit směnu, naložit do vozidla zboží a následně vyjet s vozidly naloženými zbožím na rozvozní linky. Nakonec však poté, co se zástupce žalobkyně dostavili za stávkujícími zaměstnanci do kanceláře dispečera dopravy, všichni stávkující stávku ukončili a začali konat svou práci, tedy přistavili vozidla, naložili do nich zboží a odjeli na rozvoz zboží na dané rozvozní linky s výjimkou zaměstnanců Tomáše K. a Josefa H., kteří zcela odmítli konat svou práci. Stávkující zaměstnanci s výjimkou uvedenou v předchozí větě, tak ukončili stávku fakticky tím, že začali konat svou práci, a to zhruba 1-2 hodiny poté co tuto svou práci měli začít konat, resp. co měli nastoupit na směnu dle času uvedeného v tabulce, ve sloupci „plánovaný nástup na směnu“. U každého ze stávkujících zaměstnanců se tedy délka účasti na stávce liší, protože každý stávkující zaměstnanec měl jinak stanoven plánovaný nástup na směnu. Mimo to žalovaná uvedla, že do práce se dne 8.6.2011 dostavovali postupně také další řidiči, kteří měli naplánovanou směnu, kteří však nestávkovali a tito řidiči nastoupili na směnu včas a odjeli na rozvozní linky v řádně naplánovaném čase. Jednalo se o 13 řidičů.

V následném podání ze dne 31.5.2013 žalovaná označila stávkující osoby, a to v tabulce č. 1

linka	plánovaný nástup na směnu	plánovaný čas odjezdu na linku	skutečný odjezd na linku	RZ	řidič	v důsledku stávky řidiče daný řidič vyjel na linku se zpožděním
82	0:00	1:00	<i>odmítl vyjet a nevyjel vůbec</i>	5B0 4209	H. Josef	<i>vůbec nevyjel</i>
11	0:30	1:30	<i>odmítl vyjet a nevyjel vůbec</i>	5B2 1865	K. Tomáš	<i>vůbec nevyjel</i>
80	0:30	1:30	<i>3:02</i>	5B7 8922	S. Kamil	<i>1h 32 min</i>
72	0:30	1:30	<i>nedohledáno v archivu GPS</i>	5B7 8926	G. Jiří	<i>Poznámka pod tabulkou</i>
22	0:30	1:30	<i>nedohledáno v archivu GPS</i>	4B6 0668	B. Pavel	<i>Poznámka pod tabulkou</i>
77	0:45	1:45	<i>3:20</i>	7B1 5795	K. Jaromír	<i>1h 35 min</i>
5	1:00	2:00	<i>2:51</i>	5B0 4688	Č. Tomáš	<i>0h 51 min</i>
75	1:10	2:10	<i>3:25</i>	5B0 4217	S. Tomáš	<i>1h 15 min</i>
78	1:30	2:30	<i>3:07</i>	6B2 7586	M. Jaroslav (funkcionář žalované)	<i>0h 37 min</i>
19	1:30	2:30	<i>3:21</i>	5B2 1869	R. Martin (funkcionář žalované)	<i>0h 51min</i>
65	1:40	2:40	<i>3:19</i>	4B3 9581	Š. Tomáš	<i>0h 39 min</i>
4	2:45	3:45	<i>4:17</i>	6B0 1247	N. Ladislav (funkcionář žalované)	<i>0h 32 min</i>
23	3:20	4:20	<i>4:35</i>	4B4 4610	S. Tomáš (funkcionář žalované)	<i>0h 15 min</i>

Dále žalovaná tvrdila, že stávku podpořili další řidiči uvedeni v tabulce 2

linka	plánovaný nástup na směnu	plánovaný čas odjezdu na linku	RZ	řidič
70	2:00	3:00	5B0 4218	S. Jan (funkcionář žalované)
16	2:15	3:15	5B2 1860	O. Petr
21	2:45	3:45	4B4 5268	Š. Jaromír
10	3:15	4:15	5B0 4214	P. Tomáš
6	3:30	4:30	5B0 4208	K. Milan

Tím, že zaměstnanci G. Jiří a Pavel B. rovněž odjeli na rozvozní linku se zpožděním, což však se nepodařilo prokázat výstupy z achřivu knihy jízd a je možno to prokázat svědecky a rovněž svědecky je možno prokázat, že se stávky zúčastnili řidiči uvedeni v tabulce 2.

Žalovaná ve svém vyjádření k doplnění žaloby navrhovala zamítnutí žaloby, s tím, že podle množství řidičů, kteří se zúčastnili stávky, jak je z těchto seznamů patrné, nemůže být jak do počtu tak do časového prostoru bráno v úvahu, že došlo k nabytí skutkové podstaty nezákonnosti stávky. Asi v 5 případech pod nátlakem vedení, žalobkyně odebrala dopravní prostředky řidičům, kteří byli připraveni s naloženým zbožím k rozvozu a se svými osobními doklady dokonce i s léčivou na diabetes. Jedná se o zaměstnance p. Josefa H. a p. Tomáše K. a není pravdou, že tito zaměstnanci odmítli konat práci. Na druhé straně žalovaná tvrdí, že doba pro uskutečnění stávky mezi 0,00 - 02,00 hodinou byla vybrána s ohledem na to, aby nedošlo ze strany řidičů k znemožnění časového odvozu zboží odběrateli. Není pravdou, že stávkou vznikla žalobkyni škoda, protože zboží bylo odvezeno řádně a včas, u žádného řidiče nebylo zaznamenáno, že by stávkou došlo k časovému prodlení a že by odběratelé své zboží nedostali včas.

Soud provedl důkaz dopisem žalované bez data, který byl podán k poštovní přepravě dne 5.6.2011 a doručen žalované dne 7.6.2011, z jehož obsahu vyplývá, že žalovaná sděluje žalobkyni, že dne 18.4.2011 vyhlásila odborová organizace stávkovou pohotovost a současně vyzvala zaměstnavatele k jednání. Zaměstnavatel ovšem nevyužil této výzvy, místo písemného sdělení o nelegální stávkové pohotovosti neobdržela odborová organizace, ač o to žádala, žádné materiály k jednání. Následně sdělila žalobkyni, že Odborová organizace ŘIDIČI Martinov, působící ve středisku PENAM a.s., Ostrava – Martinov, vyhlašuje v souladu se zákonem č. 2/1991 Sb. o kolektivním vyjednávání stávku. Bude se jednat o dvouhodinovou zatím výstražnou stávku, a to dne 8.6.2011. Po této výstražné stávce bude následovat stávka časově neomezená.

Účastníci učinili nesporným, že kolektivní jednání bylo zahájeno ze strany žalované předložením písemného návrhu, ovšem k řízení před zprostředkovatelem nedošlo, žalobkyni nebyly předloženy seznamy zaměstnanců, kteří se zúčastní stávky.

Z výslechu ředitele pekárny a statutárního zástupce Pekárny Martinov Ing. Pavla D. soud zjistil, že dne 7.6.2011 byl informován Ing. Š., ředitelem pekárenské divize žalobce, že na firmu došlo oznámení o stávce. Za tohoto stavu se dne 7.6.2011

sešli u něj v kanceláři, kde byl přítomen Ing. Š., Mgr. P., personální ředitel PENAMU a dále za odborovou organizací předseda, dále pánové Tomáš S., S. Jan a další. Poté, co nastala půlnoc, se společně dostavili do prostoru jídelny, kde byli shromážděni řidiči. Šlo jednak o řidiče, kteří již měli nástup na směnu za sebou a jednak i o řidiče, kteří měli pozdější nástup, a to až ve 3 hodiny. Sdělili přítomným své stanovisko o stávce, předali ho odborové organizaci písemně a poté byli požádáni, aby jednání bylo přerušeno asi na 1 hodinu. Poté odešli do místnosti dispečerů, kde byli shromážděni řidiči a opět jim vysvětlovali své stanovisko. Výstup z tohoto jednání nebyl žádný a tím myslí, že jim odboráři nesdělili, zda je stávka ukončena či nikoliv. Faktem je, že část řidičů, kteří nevykonávali práci, ač podle rozvrhu měli jízdu, nakonec odjela, a to se zpožděním, někteří řidiči měli odjet až kolem 3 hodiny, ale přišli už o půl jedné a část řidičů přišla před plánovaným odjezdem. Že probíhá stávka, byla patrná z té skutečnosti, že funkcionáři odborů měli oblečené oranžové reflexní vesty a na zádech měli nápis stávka. Odkázal na předemtné tabulky s tím, že v tabulce č. 1 je 13 řidičů, kteří stávkovali a jejich opožděné výjezdy jsou podloženy výpisem z knihy jízd a stejně tak v tabulce č. 2 jsou další řidiči, u nichž opožděné výjezdy nejsou podloženy shora uvedeným výpisem, ale za stavu, kdy byl přítomen, stejně tak jako p. H. si dělali poznámky a z těchto poznámek vychází i jejich závěr, že i tito řidiči vyjeli opožděně. V průběhu noci dne 8.6.2011 byli rovněž přítomni zaměstnanci, a to řidiči, kteří se dostavili včas na směnu a rovněž včas odjeli a jde o řidiče v tabulce č. 3. Dále bylo z jeho výpovědi zjištěno, že řidiči Josef H. a Tomáš K. se zapojili do stávky, odmítli vyjet, a to z důvodu stávky a žalovaná to řešila tak, že místo nich vyjeli jiní řidiči. Pracovní doba jednotlivých řidičů není stejná, každý řidič má nástup na směnu odlišný, podle toho, jakou linku jede a rozhodujícím časovým údajem pro začátek výkonu práce je plánovaný nástup na směnu. V době stávky zaměstnávali asi 63 řidičů. Dne 8.6.2011 zhruba 1/2 řidičů neměla plánovanou směnu.

Z výpovědi účastníka Václava Š., ředitele pekárenské divize bylo zjištěno, že svědek napřed jednal s odborovou organizací v zasedací místnosti, kde jim sdělil své stanovisko ke konání stávky, tedy, že stávka je nezákonná. Mezi tím přicházeli všichni řidiči odborové organizace a požádali o 1 hodinu času, aby se mohli poradit. Mezi tím svědek odešel do místnosti dispečera, kde hovořil s řidiči, jednání bylo emotivní, pak se dostavili funkcionáři, avšak výstup nebyl žádný. Část řidičů chtěla stávkovat dále, část nikoliv. Pro svědka bylo podstatné, že řidiči odešli plnit své povinnosti a v té době měli asi 1 hodinové zpoždění. Podle jeho názoru se jednoznačně jednalo o stávku, když řidiči nepracovali, seděli v místnosti dispečerů a odboroví funkcionáři pobíhali ve vestách s nápisem stávka. Celá stávka vyzněla do ztracena. Dva řidiči odmítli vůbec vyjet.

Z výslechu svědkyně Lenky H. soud zjistil, že pracuje jako vedoucí expedice pekárny v Ostravě – Martinově a praxe vypadá tak, že pokud má řidič plánovaný nástup na směnu o půlnoci, tak o půlnoci s vozem přijede k rampě a nakládá zboží. Postupně přijíždějí další řidiči a odjíždějí s naloženým zbožím. Dne 8.6.2011 o půlnoci měla být přistavena linka č. 82, ovšem nestalo se tak. Nepřijeli ani další vozy, řidiči stáli před rampami a diskutovali. Pokud je jí známo, proběhlo jednání. Snad se jednalo v místnosti dispečerů, ona ovšem přítomna nebyla, následně se stávka rozpynula a začaly najíždět vozy. Ty první měly zpoždění asi hodinu a půl a toto zpoždění se podařilo dohnat ve 3 hodiny ráno, když vozy byly nakládány v čase, který byl plánován. Pokud je jí známo u dvou vozů byli dva náhradní řidiči, neboť tito řidiči s autem vůbec nevyjeli. Zboží se nenakládalo v plánovaných časech, a to z toho důvodu, že řidiči vozidlo nepřistavili k rampě. Řidiči, kteří nevyjeli, byli Josef H. a Tomáš K.

Z výslechu svědka Mgr. Karla P. byly zjištěny stejné skutečnosti, jako z výpovědi shora uvedených svědků, tedy o průběhu jednání.

Z výslechu svědka Jiřího K. soud zjistil, že jde o bývalého zaměstnance a dne 8.6.2011 se dostavil do práce o půlnoci. Byl členem žalované odborové organizace, ale stávky se nezúčastnil. Převzal si klíče od auta, s tímto autem najel na rampu, naložil zboží a v 1:30 hod vyjel. Ví, že někteří řidiči se stávky zúčastnili a to tak, že nevyjeli na trasu včas. Shromáždili se v kanceláři u dispečera a je mu známo, že tam probíhalo nějaké jednání. Že se jednalo o stávku ví z toho, že stávka byla ohlášená a někteří řidiči stávkovali usoudil z toho, že nenakládali zboží, ale seděli v kanceláři dispečera a při normálním průběhu směny není důvod, aby v kanceláři dispečera seděli.

Z výslechu svědka Tomáše S., bývalého zaměstnance soud zjistil, že na den 8.6.2011 měl plánovanou ranní směnu, tzn. že chodil do práce v 3:30 hod a ve 4 hodiny najížděl k odběru zboží k rampě. Při příchodu na směnu se podivil, že některá auta ještě byla na rampě, což při normálním průběhu nebývá, neboť prakticky odjíždí poslední. Bylo mu řečeno, že došlo ke zpoždění a víc se o věc nezajímal.

Z výpovědi svědka Petra Š. soud zjistil, že dne 8.6.2011 byl přítomen na provozovně žalobkyně, měl tzv. hotovost, což znamená, že kdyby nějaký řidič nebyl schopen odjet, tak by za něj zaskočil. K této situaci nedošlo a on nakládal auto paletami a ví, že někteří řidiči nevyjeli, ale seděli u dispečera, čekali, ale neví na co. Má za to, že po druhé hodině nebo tak nějak, všichni řidiči odjeli, i když se zpozděním.

Z výpovědi svědka Petra Š., bývalého zaměstnance bylo zjištěno, že tento měl rovněž dne 8.6.2011 směnu od půlnoci, a to jako hotovostní řidič. Byl připraven zaskočit, kdyby některý z řidičů, kteří měli trasu nebyl schopen jet. K tomu došlo asi v 1:30 minut. Odjel na trasu č. 11, což byla trasa, kterou měl jet p. K., avšak svědek byl přítomen u toho, když řidič K. prohlásil, že svou trasu nepojede z toho důvodu, že je stávka. Svědek požádal p. K. o klíče od vozu, tzn. od předzásoby obchodu a p. K. je po něm hodil. Když svědek přišel na směnu, tak zjistil, že auta jsou u ramp, zboží se nenakládalo, řidiči byli shromážděni u garážmistra a někteří měli na sobě oranžové vesty s nápisem stávka. Bylo tam více řidičů, než tam mělo normálně být a svědek má za to, že byla stávka, neboť řidiči nepracovali. Tento stav trval z jeho pohledu do 0:45 hod a pak se věnoval nakládání zboží a odjel. Osobně svědek slyšel, že rovněž p. H. prohlásil, že on taky nevyjede z důvodu stávky.

Svědek Josef H. vypověděl a soud z jeho výpovědi zjistil, že dne 8.6.2011 měl směnu od půlnoci a za stavu, kdy bylo dohodnuto, že odbory budou dělat výstražnou stávku, postupoval tak, jak bylo dohodnuto. Převzal vozidlo, které mělo vyjet, do toho si dal osobní věci, včetně léků a poté se odebral do místnosti dispečera, když jim bylo řečeno, že tam bude přítomno vedení i s ředitelem z Brna. V místnosti bylo asi 60 lidí, místnost byla malá, udělalo se mu špatně a poté, co opustil místnost, zjistil, že jeho auto je pryč. Následně bylo vysláno osobní vozidlo, které mu přivezlo zpět léky. Dále z jeho výpovědi bylo zjištěno, že na schůzi odborů se dohodli, že nepojedou po dobu 1 hodiny. Svědek byl první, kdo měl vyjet na svou trasu a za stavu, kdy byl dotázán, zda vyjede, řekl, že nikoliv. Soud neuvěřil svědkovi s ohledem na výpověď svědkyně H., že měl vozidlo již naloženo zbožím.

Dále byl vyslechnut svědek Tomáš K., který tvrdil, že bylo dohodnuto, že by se mělo stávkovat, a to tím způsobem, že převezmou vozidla, naloží zboží, odjedou od rampy a po dobu 1 hodiny nevyjedou. Víc si nepamatuje, na směnu nastoupil. Tvrdil,

že převzal vozidlo, naložil zboží a zašel si pro kávu. Ještě, než stačil od rampy odjet, zjistil, že se vozidlo u rampy nenachází. Myslí si, že žádné přerušení práce nebylo, protože všichni odjeli.

Soud provedl důkaz knihou jízd ATLAS Europe – PENAM, a.s. ze dne 8.6.2011. Tyto porovnal s plánovaným nástupem na směnu, plánovaným časem odjezdu na linku, s tabulkou č. 1, jak shora uvedeno a dospěl ke zjištění, že linka č. 80 měla odjet v 1:30 hod, vyjela ve 3:02 hod, takže byl odjezd zpožděn o 1:32 minut, linka č. 77 měla odjet v 1:45 hod, odjela ve 3:20 hod, zpoždění je 1:35 hod, linka č. 5 plánovaný odjezd ve 2:00 hod, skutečný odjezd ve 2:51 hod, zpoždění 51 minut, linka č. 75 plánovaný odjezd ve 2:10 hod, skutečný odjezd ve 3:25 hod, řidič Tomáš S., zpoždění 1:15 hod, linka č. 78 plánovaný odjezd 2:30 hod, skutečný odjezd 3:07 hod, řidič Jaroslav M., zpoždění 37 minut, linka č. 19 plánovaný odjezd 2:30 hod, skutečný odjezd 3:21 hod, řidič R. Martin, zpoždění 0:51 hod, linka č. 65 plánovaný odjezd 2:40 hod, skutečný odjezd 3:19 hod, zpoždění 39 minut, linka č. 4 plánovaný odjezd 3:45 hod, skutečný odjezd 4:17 hod, zpoždění 0:32 hod a linka č. 23 plánovaný odjezd 4:20 hod, skutečný odjezd 4:35 hod, řidič Tomáš S., zpoždění 0:15 hod.

Dále soud zjistil, a to z výpovědi svědků Lenky H. a Petra Š., že řidiči Josef H. a Tomáš K. prohlásili, že nevyjedou, protože je stávka a svědek Josef H. tuto skutečnost potvrdil, když uvedl „já jsem byl první, kdo měl vyjet na svou trasu a za stavu, kdy jsem byl dotázán, zda vyjedu, řekl jsem, že nikoliv“. To bylo ještě za stavu, kdy nebylo známo, jaký bude další postup, neboť svědek Josef H. měl plánovaný nástup na směnu v 0:00 hod a odjezd v 1:00 hod, tedy skutečně z důvodu stávky, jak bylo svědkem řečeno, nevyjel a podle názoru stejně tak ze stejného důvodu nevyjel ani Tomáš K. a není pravdivé jeho tvrzení, že by měl naložené vozidlo, když svědkyně Lenka H. v tomto směru vypověděla zcela jednoznačně, že vozy se nenakládaly.

Z výslechu účastníka Ing. Pavla D. má soud za prokázáno, že rovněž stávkovali, tedy vyjeli, se zpožděním řidiči Jiří G. a Pavel B.

Po provedeném dokazování byl zjištěn skutkový stav, že dopisem bez data, doručeným žalobkyni dne 7.6.2011 žalovaná sdělila žalobkyni, že vyhláší v souladu se zákonem č. 2/1991 Sb. o kolektivním vyjednávání stávku a že se bude jednat o dvouhodinovou zatím výstražnou stávku, a to dne 8.6.2011. Po té výstražné stávce bude následovat stávka časově neomezená. Z výslechu shora slyšených svědků bylo zjištěno, že dne 8.6.2011 se dostavovali řidiči na směnu postupně, tak jak měli plánovaný odjezdy, nicméně v časovém rozpětí mezi plánovaným nástupem na směnu a plánovaným časem odjezdu na linku vozidla nenakládali a jedná se o řidiče uvedené v tabulce č. 1 a 2. Řidiči Josef H. a Tomáš K. vůbec odmítli vyjet, další vyjeli se zpožděním, jak výše uvedeno, a to z toho důvodu, že probíhala dvouhodinová stávka, v jejímž důsledku řidiči po nějakou dobu nevykonávali práci a poté, co jednání s vedením organizace nevyústilo v žádný závěr, řidiči postupně najížděli, nakládali zboží a odjížděli, nicméně vyjeli se zpožděním, tak jak v tabulce č. 1 je uvedeno. Doba zpoždění výjezdu se neustále zkracovala, neboť stávka začala v 0:00 hod, lze tedy konstatovat, že shora uvedení řidiči neplnili svou základní povinnost podle § 301 písm. a) zákoníku práce, tedy pracovat řádně podle svých sil, znalostí, schopností, plnit pokyny nadřízených vydané v souladu s právními předpisy a spolupracovat s ostatními zaměstnanci, tedy došlo k úplnému přerušení práce zaměstnanci, což mělo za následek opožděné vyjetí na plánovanou trasu, jak bylo zjištěno a nelze tedy dospět k jinému závěru, než že shora uvedení zaměstnanci se

stávky zúčastnili, svůj protest činili v pracovní době a stávkovou činnost prováděli, tak, že vozidlo nepřistavili k rampě, nepracovali a čekali na výsledek jednání mezi odborovou organizací a funkcionáři žalobkyně.

Soud tedy dospěl k závěru, že v daném případě v souladu s ust. § 16 odst. 2 zákona o kolektivním vyjednávání došlo k úplnému přerušení práce zaměstnanci uvedenými v tabulce č. 1 a 2, tedy došlo ke stávce.

Podle § 20 písm. a) a c) zákona o kolektivním vyjednávání, podle tohoto zákona je stávka, které nepředcházelo řízení před zprostředkovatelem (§ 11 a 12); to neplatí v případě solidární stávky (§ 16 odst. 3) a která nebyla vyhlášena, nebo zahájena za podmínek stanovených v § 17.

Podle § 16 odst. 1 zák. č. 2/1991 Sb. o kolektivním vyjednávání v platném znění, nedojde-li k uzavření kolektivní smlouvy ani po řízení před zprostředkovatelem a smluvní strany nepožádají o řešení sporu rozhodce, může být jako krajní prostředek ve sporu o uzavření kolektivní smlouvy vyhlášena stávka. Podle druhého odstavce tohoto ustanovení stávkou se rozumí částečné nebo úplné přerušení práce zaměstnanci. Podle odst. 3 solidární stávkou se rozumí stávka na podporu požadavků zaměstnanců, stávkujících ve sporu o uzavření jiné kolektivní smlouvy.

Podle § 20 písm. a) citovaného zákona nezákonná podle tohoto zákona je stávka, které nepředcházelo řízení před zprostředkovatelem (§ 11 a 12). V daném případě bylo zjištěno, že dne 8.6.2011 na provozovně žalobkyně Pekárna Ostrava – Martinov, na adrese Martinovská 3168/48, v Ostravě – Martinově, došlo ke stávce, tedy k částečnému přerušení práce některými zaměstnanci, jak shora uvedeno, tedy došlo ke stávce a protože neproběhlo žádné řízení před zprostředkovatelem ve sporu o uzavření kolektivní smlouvy, je stávka nezákonná a proto bylo žalobě vyhověno.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a účastníku, který měl ve věci plný úspěch přiznal soud náhradu nákladů řízení potřebnému k účelnému uplatňování nebo bránění práva, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

V dané věci žalobkyně měla plný úspěch a proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 7.061 Kč. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000 Kč a cestovné k ústnímu jednání dne 26.8.2011, když pověřená zástupkyně žalobkyně k jednání cestovala z Brna do Ostravy a zpět, ujela v prvním případě 342 km, vozidlem o průměrné spotřebě 5,7 nafty na 100 km. Při ujetých 342 km byla spotřeba 19,73 litrů nafty v ceně 33,50 Kč, takže náklady na pohonné hmoty činí 661 Kč, náhrada za použití vozidla při ceně 3,70 Kč za 1 km činí 1.265,40 Kč a k této částce je nutno připočítat částku 20 Kč za parkovné.

Dále bylo přiznáno jízdné k ústnímu jednání dne 10.6.2013, když bylo ujeté 346 km vozidlem o průměrné spotřebě 6,4 litrů nafty na 100 km, tedy spotřebováno 22,24 litrů nafty, při vyhláškové ceně 36,50 Kč, tedy cena za pohonné hmoty 811,76 Kč a při použití vyhláškové náhrady za použití vozidla 3,60 Kč na 1 km činí náhrada 1.245,60 Kč, čili cestovné k tomuto jednání 2.057,36 Kč a k ústnímu jednání dne 10.10.2013 bylo použito stejné vozidlo a byl účtován stejný počet ujetých km, takže i v tomto případě činí náklady cestovného 2.057,36 Kč, takže náklady celkem 7.061 Kč.

V řízení bylo proplaceno svědečné svědku Tomáši S. ve výši 708 Kč a podle § 148 odst. 1 o.s.ř. soud zavázal neúspěšnou žalovanou zaplatit státu náklady řízení ve výši 708 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, písemně, dvojmo.

V Ostravě dne 16.10.2013

Za správnost vyhotovení:
Eva Stöhrová

JUDr. Otakar Pochmon v.r.
samosoudce